

af den Virksomhed, som udøves paa Barberstuerne, vedblivende blive udøvet, og man naar altsaa ikke ved dette Lovforslag, som her er foreslaaet, det, som man egentlig tilsigter. Ved Siden deraf træffer man den, som jeg synes, mindre heldige Foranstaltning, at man ophæver Forpligtelsen for Barberstuerne til at modtage tilskadekomne Personer, og netop i disse Dage have vi læst i vore Blade om en af vore ældre Videnskabsmænd, der blev overkørt af en Sporvogn og straks bragt ind i en Barberstue og der fik den første Pleje. Det er den Slags Tilfælde, som § 4 har aabnet Adgang for, og hvor Barberstuerne ville blive ved at være til Nytte, selv om man faar flere Lægevagtstationer, selv om man kan hente Droske, det er i det første Moment, hvor man staar under et Ulykkestilfælde paa Gaden og ikke ved, hvor man skal bringe den paagældende hen, af stor Vigtighed at have den Ret, man har nu, til at forlange disse Personer bragte ind paa Barberstuerne, for at de der kunne faa den første Hjælp, faa Blodet vasket af o. s. v. Jeg synes, det er et stærkt Forlangende fra Lægeforeningen, at denne Paragraf skal hæves, selv om der maaske kan ske Misbrug ved Barberernes Behandling. — Saaledes var mit Blik paa Sagen ved første Behandling, og det er det samme endnu: men jeg maa erkende, at jeg har haft Lejlighed til at se, hvor stærk Vægt Lægeverdenen lægger paa, at denne Bestemmelse hæves, og jeg drister mig derfor ikke, i alt Fald ikke uden Støtte fra anden Side, til at tilraade Landstinget at modsætte sig denne Foranstaltning. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at man kan have sine store Tvivl om, hvorvidt man her træffer en rigtig og fornuftig Foranstaltning, men det maa jo Lægeverdenen og de Autoriteter, som have tiltraadt Lægeforeningens Ønsker, bære Ansvaret for. Mig har det kun været om at gøre at gøre opmærksom paa de Betæneligheder, som Lovforslaget har fremkaldt hos mig.

Jeg skal saa tillade mig navnlig over for den højtærede Formand, at bede undskyldte, at jeg har fremsat disse Bemærkninger, som maaske naturligere havde hørt hjemme ved første Behandling; men den Gang vare Akterne mig endnu ikke bekendte, derfor har jeg ment at kunne tillade mig disse Bemærkninger ved anden Behandling, og jeg takker, fordi anden Behandling har maattet staa hen til nu. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede lite kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) konkluderede i at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse, og deri slutter jeg mig naturligvis ganske til ham. Hvad derimod angaar de Præmisser, hvorigennem det ærede Medlem kom til denne Konklusion, maa jeg sige, at jeg ikke deler hans Opfattelse, at §§ 2 og 4 i den paagældende Lov burde ophæves paa samme Tid. § 2 giver jo Barbererne en Ret og Pligt til at skære Ligtorne, paasætte Iglar, anlægge Klyster og paasætte Plaster, hvilket i Virkeligheden ere Opgaver, som man kan sige ligge under Lægens Niveau, Opgaver, han ikke ønsker at beskæftige sig med, og som man uden Risiko vedblivende kan lade bero hos Barbererne som Lægens Medhjælper. Derimod giver Lovens § 4 Barbererne en ganske anden Ret og har ganske andre Situationer for Øje. Der kan man komme til at staa over for meget alvorlige Legemsbeskadigelser, foraarsagede ved Ulykkestilfælde, og her er det altsaa, at alle Autoriteter ere enige med Lægerne i, at det ikke blot ikke er til nogen Gavn for Befolkningen, men i mange Tilfælde vil være til Skade, at saadanne i Virkeligheden ukyndige Personer komme til at beskæftige sig med saa alvorlige Sygdomme og Ulykkestilfælde, som der her er Tale om. Og naar nu disse Autoriteter alle ere enige om det, paa samme Tid, som det aldeles overvejende Antal af Barbererne her i Kjøbenhavn ønske sig fritagne for denne Pligt, respektive Ret, maa jeg fastholde mit Ønske om, at man netop ophæver den paagældende § 4, som i mange Tilfælde vil kunne blive til Skade, medens man fastholder og bibeholder § 2, som i intet Tilfælde formodes at kunne blive til Skade for Nogen, men i adskillige Tilfælde at kunne blive til Hjælp og særlig til Hjælp for Lægerne. Imidlertid skal jeg ikke komme videre ind herpaa, eftersom dog det ærede Medlem er enig med mig i Hovedsagen, idet han slutter sig til dette Forslag om at ophæve § 4 i den bestaaende Lov om Barbernæring.

H. N. Hansen: Jeg ønsker blot at bemærke, at det var ikke Tanken med mine Bemærkninger at ønske § 2 hævet. Jeg anerkender tværtimod, at de Foranstaltninger, der her er Tale om, i Virkeligheden ere til Nytte for Befolkningen, og det har derfor ikke været min Mening, at denne Paragraf burde ophæves. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at jeg tror, at det, man naar ved dette Lovfor-